

Orgull sense passió

La història. Santa Irene, 2041. Àlex, enginyer en robòtica, torna a la petita ciutat pirinenca, d'on va marxar fa 10 anys, es fa càrrec d'un projecte humanode, es troba amb el germà David i la seva muller Lana, també enginyers robòtics, i amb la filla d'aquests, Eva, atrevida adolescent precoç.

La pel·lícula. *"La computadora no s'equivoca, està mal programada; qui s'equivoca és l'ésser humà"*. La cita és de *D.A.R.Y.L* (1985) film ianqui sèrie B, de Simon Wincer. Havent vist *Eva*, el debutant Kike Mailló (Barcelona, 1975) potser l'hagi tingut més en compte que no pas *I.A.* del rei Mides Spielberg. El que sí és meridià és que aquesta Eva gens bíblica s'ha nodrit a les mames de Frankenstein i Pinotxo. I de la Lolita nabokoviana versió *light*. No tant del mite homèric d'Ulisses, com manifesta Mailló. Crec que aquí el debutant es marca un sopar de duro. Com sigui, som davant d'un film català insòlit: ciència-ficció amb excel·lent disseny de producció, excel·lent fotografia, excel·lent banda sonora i, no obstant, passadora interpretació, discutible guió i pèssima connexió empàtica amb les espectadores i espectadors. No deixa de ser irònic en una pel·lícula que vol analitzar les reaccions dels éssers humans davant el que fan aquelles criatures que han parit, artificial o no. Ves per on, són més emotius

els robots que no pas els humans. Immersa en un debat intel·lectual sobre la importància de l'aprenentatge (la famosa mimesi aristotèlica), la proposta d'en Kike Mailló i el seu equip de guionistes presidit per Sergi Belbel, es queda més gèlida que la posada en escena. Perquè si el que es posa en conflicte és l'Orgull en majúscules, que obliga els robots a que es rebotin contra els seus pares, la pel·li té més academicisme que amor propi. Orgull sense passió. Cal·ligrafia sense

Eva

Director: Kike Mailló.
Intèrprets: Daniel Brühl,
Claudia Vega, Marta Etura,
Lluís Homar. Espanya-
França, 2011. 94'. JC
Alpicat, Lauren Lleida.

emoció. Un dels problemes habituals quan el producte respon a una escola: l'Escac.

La imatge. El nou robot enfrontant-se a l'Àlex, perquè ha gosat riure-se'n.

La frase. *"Has de conèixer altres ulls"*, deixar anar Àlex. Frase lapidària que t'abandona a la teva sort. Bona o dolenta.

La recomanació. Pedra de toc per a cinèfils addictes a la *s-f*, en un film de títol tan equivocat com erràtica ambició. Tornem a la frase del principi?